

ZÁRÓBESZÁMOLÓ

Szokolai Krisztina

Készült a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC) hallgatói mobilitási programjának keretében

2019/2020 őszi félév

Záróbeszámoló

Szokolai Krisztina

Nemzetközi gazdálkodás alapszak, Külkereskedelmi Kar

Szokolai Krisztina, a nemzetközi gazdálkodás alapszak, Külkereskedelmi Kar hallgatója vagyok. 2019 áprilisától 2020 januárjáig volt lehetőségem arra, hogy Japán egyik neves egyetemére, a Ritsumeikan University, Osaka, Ibaraki kampuszára járhattam 2 féléven keresztül. A második félévtől a Keleti Üzleti Akadémiai Központ hallgatói mobilitási ösztöndíjában részesültem.

Ez már a második csereévem volt Japánban. Középiskolás csereévemnek köszönhetően a fogadó családom segítségével sikerült elsajátítanom a japán nyelvet és a kultúrát is megismernem. Az egyetemi csereévem abban is különbözött, hogy ez alkalommal az iskola kollégiumában laktam, amely 15 perc sétára volt az egyetem épületétől. Maga a kollégium 2018 márciusától kezdte működését, így kijelenthető, hogy teljesen új volt az épület, inkább egy apartmanhoz hasonlítanám. A 4 szintes kollégium minden szintje unit-okra van felosztva. Egy unit-ban 5-6 személy lakik, akik osztozkodnak a konyhán és fürdőszobán, de mindenkinek külön hálósobája van. Minden unit-ban lakik egy unit-felelős, aki japán nemzetiségű, hozzá lehet fordulni bármilyen problémával, panasszal, mindenben segít. Mivel egy unit-ban 5-6 különböző nemzetiségű ember lakott, egymás kultúráját, szokását megismerve nagyon családiassá vált a légkör. A földszinten található egy társalgó, ahol rendszeresen szerveztek programokat annak érdekében, hogy minél több embert megismerjünk és barátságokat köthessünk, segítsük egymást a kollégiumon belül és kívül is.

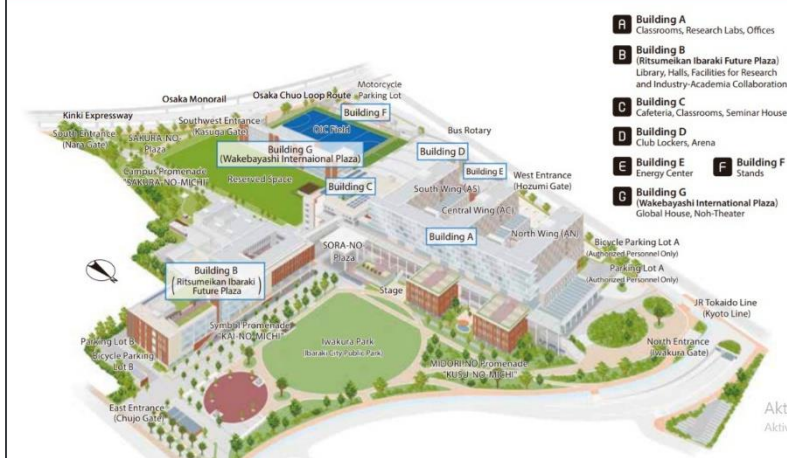

Ibaraki város kampusza 2015-ben nyitotta meg kapuit a diákoknak, ezért arra is jellemző volt a rendkívüli tisztaság, hihetetlen modernitás és a magas technológiai eszközök használata is. Például a diákoknak lehetőségük van arra, hogy kibéreljenek egy laptopot az egyetem laptopjai közül, és azt használják egész nap, ezzel megkönnyítve a messziről járó hallgatók helyzetét azzal, hogy nem kell sajátjukat elcipelni az iskolába. Az egyetem rendkívül jó helyen található, körülbelül 5 perc sétára Ibaraki vasútállomásától, így órák után, akinek kedve van bemenni Osaka városába, nem több mint 20 percen belül oda tud érni. A kampusz A, B, C, D, E, F, G épületekből áll. Először kicsit labirintusnak tűnt, és azt hittem, hogy nehezen fogok tájékozódni az épületekben, de a térképnek köszönhetően (ami egyébként sok helyen ki van rakva) gyorsan sikerült belerázódnom.

Osaka station:

CAMPUS MAP / INDEX

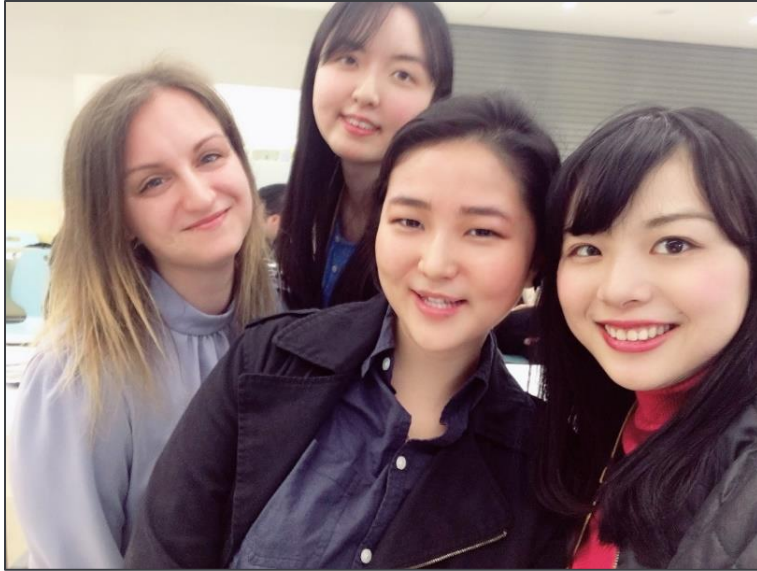

Ritsumeikan University, Osaka, Ibaraki campus

Az egyetemen nem is egy olyan diákszervezet volt, akik kifejezetten cserediákoknak készítettek eseményeket, amelyek remek barátkozási lehetőségeknek bizonyultak. Az SKP program keretein belül tanuló cserediákok (én is ezek közé tartoztam) mindegyikének volt egy „buddy”-ja, akivel megismerkedhetett a megérkezést követő köszöntő ünnepségen. Én olyan szerencsés voltam, hogy az én buddy-m egy lány volt, aki a kiutazásom előtti évben a BGE Külkereskedelmi Karára jött cserediáknak és még abban a tanévben megismerkedtünk, összebarátkoztunk. A buddy-k biztosították azt, hogy a cserediákok ne unatkozzanak, programokat szerveztek, folyamatos kapcsolattartásban voltak velünk, ha bármi problémánk volt, azt segítettek megoldani. Nagyon nagy volt a biztonságérzetem az elejétől kezdve, ugyanis a kollégiumban is, és az iskolában is volt egy diák, aki segített nem csak a hivatalos ügyek intézésében, de akár a magánjellegű problémák megoldásában is. A diákokon kívül az iskola nemzetközi hallgatói irodájában is mindig megtalálható volt az SKP diákokért felelős hölgy, aki szintén nagyon segítőkész volt.

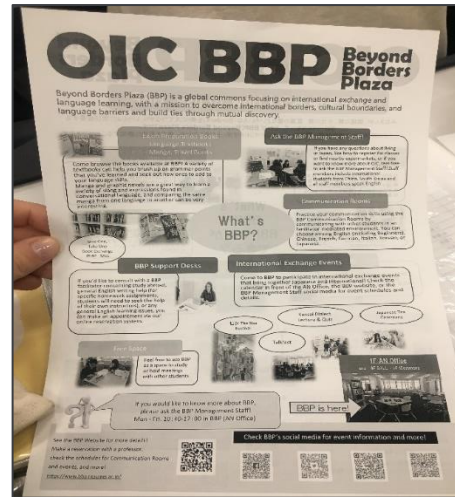

Osaka Castle:

Egy másik diákszervezet, amelyet meg szeretnék említeni az a BBP (Beyond Borders Plaza). Ők szintén a külföldi diákokkal és a nyelvtanulással foglalkoztak. Céljuk az volt, hogy minél több alkalmat teremtsenek a japán és a külföldi diákok egymással való beszélgetésére, és szintén a különböző programok szervezésére. Egyik programjuk keretén belül lehetőségünk van arra, hogy találjunk magunknak egy beszélgető-tanuló társat, aki angolul, franciául, németül, spanyolul vagy esetleg a mi anyanyelvünkön szeretne megtanulni. Egymást segítve tanuljuk a nyelveket, ő

segít a japán nyelv elsajátításában, mi pedig segítünk az angol vagy esetleg más nyelv tanulásában.

A szakomhoz kapcsolódó órák alapvetően angol nyelven folytak, de párat fel tudtam venni japán nyelven is, ugyanis megérkezésünkkel írtak velünk egy felmérőt, amely alapján beosztottak minket csoportokra, hogy milyen szinten van a japán nyelvtudásunk. A japán nyelvórákat is a felmérő eredménye alapján tudtam felvenni. Az angol nyelvű órákon részt vettek diákok a világ minden tájáról. Európa országaitól kezdve Amerikából, Ázsia országaiból, és szintén voltak japán diákok is. Elmondható, hogy tele volt színes és eltérő kultúrájú egyéniségekkel a tanterem, amely azért volt nagyon tanulságos, mert ennek köszönhetően megtudtam, hogy hogyan gondolkoznak a világról, annak problémáiról, gazdaságáról a különböző országokból jött hallgatók. Az órákra jellemző volt a csoportokban való beszélgetés, vita adott témákról, bizonyos szituációk elemzése és prezentációk készítése is.

Nagyon kellemes csalódásként ért, hogy a japán diákok nagy része igencsak barátkozó volt és beszélt valamilyen szinten angol nyelven is. Én japánul társalogtam velük, de ha valaki az elején nem beszél magabiztosan japánul, akkor sem kell pánikba esnie.

Az ösztöndíj kiegészítése és a Japánban való munkatapasztalat szerzése érdekében, heti rendszerességgel vállaltam részmunkaidős állást egy cukrászdaszerű boltban. Életemben először írtam japánul önéletrajzot és interjúztattak szintén japán nyelven. Az interjún is és az első munkanapjaimon is rettentően izgultam. Sok

időbe telt mire belerázódtam, hiszen, ha reggeli műszakban dolgoztam, akkor nekem kellett egyedül kinyitni az üzletet, ha pedig estiben, akkor egyedül kellett bezárni. Az utóbbi nehezebbnek bizonyult, ugyanis bevételi jelentést kellett írni, a pénztárgépet lezárni és azt is pontosan le kellett írni, hogy mennyi pénz maradt a kasszában. A reggeli műszakban pedig az adott nap előtti bevételt el kellett vinni a bankba, és fel kellett rakni a vállalkozás folyószámlájára. Hihetetlenül sok munkatapasztalattal gazdagodtam, és mindezt japán nyelven.

Az egyetemről kaptam információt arról, hogy Osaka egyik leghíresebb szentélyének 3 napos rendezvényére keresnek japán és külföldi „szerencsehozó” lányokat, amelyre jelentkeztem és kiválasztottak. Később megtudtam, hogy évente rengeteg diák jelentkezik, akik ennek a szentélynek a szerencsehozó lányaivá szeretnének válni. Egy TV műsoron keresztül mutatták be ezt az 50 kiválasztott lányt, amelyről egy DVD-t is kaptunk ajándékba. Hihetetlenül kemény és fárasztó volt az a három nap. Reggeltől estig kimonóban kellett segítenünk a szentélyben, mindössze 2x20 perces szünettel. Úgy érzem nagyon megerősödtem és egy életre szóló tapasztalattal lettem gazdagabb. Egy olyan tapasztalattal, amelyre csak nagyon keveseknek van lehetőségük.

A hazautazás előtti zárókonferencián minden SKP hallgató oklevélben részesült és mondott egy rövid beszédet, amelyben megköszönte a sok segítséget és támogatást, amit kapott a diákoktól és a tanároktól.

Ezek alapján azt tudom elmondani, hogy a Ritsumeikan Egyetemen kiváló környezetben, a külföldi hallgatókat mindig segítő, nagyon kedves személyzettel és diákokkal együtt lehet eltölteni egy felejthetetlen tanévet. Úgy érzem, hogy rengeteget fejlődtem mind a japán és angol nyelvben, mind pedig emberileg, talpraesettség és magabiztosság terén is. Úgy érzem remek barátságokat kötöttem, kapcsolatokat építettem ki.

Részképzésem alatt lehetőségem volt utazni az iskola keretein belül, és a japán barátaimnak, ismerőseimnek köszönhetően olyan helyekre jutottam el, mint például Tokió, Yokohama, Kiotó, Mount Fuji, Kobe, Miyazaki és a Kumamoto-i női kézilabda világbajnokság. Ezekről is csatolok pár képet.

